

Het is vandaag al wat later in de maand januari en ruim na Driekoningen, maar elkaar een goed jaar toewensen mag altijd. Namens de besturen van WOC en SOW wil ik dat dan ook graag hierbij doen.

Ik hoop dat velen bij het opmaken van de balans over 2023 hebben kunnen terugkijken op een goed jaar.

Er is veel gebeurd in ons mooie Wageningen, maar er is ook veel niet gebeurd.

De bereikbaarheid van de stad/het centrum en de verbinding tussen de stad en Wageningen Campus zou, zo wordt al enige jaren gezegd, met spoed en voorrang worden gerealiseerd. Het is vervelend jaar in, jaar uit te moeten constateren dat het nou niet echt opschiet, waarmee ik mij dan nog voorzichtig uitdruk.

Onze burgemeester citeerde instemmend in zijn nieuwjaarsrede Oerwageninger Maarten van Rossem en noemde dus eveneens Wageningen een “bijna paradijs”. Maar dan wel een paradijs dat voor velen niet of met buitensporig grote inspanning te bereiken is. Als rechtgeaard protestant mag ik geloven dat het ware paradijs op een makkelijker manier te bereiken is dan Wageningen: daar hoef je namelijk zelf niks voor te doen!

Wij zouden wensen dat dit eveneens voor de bereikbaarheid van Wageningen zou gelden.

Helaas, zo weet een ieder, is dit echter niet het geval en voor het komende jaar zijn de zorgen van WOC en SOW er alleen maar groter op geworden. De aanleg van de buitengewoon dure verkeerswerken op en langs de Nijenoord Allee lijken in ieder geval twee jaar in beslag te gaan nemen. Gedurende die twee jaar gaat de stad potdicht. Althans, op dit moment is niet duidelijk hoe gemeente en provincie dat gaan oplossen. Dat baart ons grote zorgen. We staan dus – om in de beeldspraak te blijven – aan de vooravond van een vagevuur bij de ingang van ons paradijs. WOC en SOW laten niet na om gemeente en provincie van onze zorgen deelgenoot te maken, maar vooralsnog zonder veel resultaat.

Overigens het vagevuur is een Rooms Katholieke vinding, maar dat geheel terzijde.

Genoeg hierover.

Gelukkig zijn er ook goede ontwikkelingen te melden: de gemeente omarmt een plan om Wageningen beter in de markt te zetten voor/bij bezoekers. “Be good en tell them” is daarbij het devies.

De ontwikkeling van de Aula en het gebied erom heen is – zo denken wij – ook een goede stap in het versterken van de uitstraling.

Het bestemmingsplan voor Born-Oost is afgerond, maar daadwerkelijke ontwikkeling laat – als gevolg van de netcongestie – nog wel even op zich wachten. Als er daadwerkelijk sneller en slagvaardiger was gehandeld waren we hier niet tegen aan gelopen: dan was er nieuwe bedrijvigheid en nieuwe werkgelegenheid gecreëerd!

Wellicht is een kijkje nemen bij de buurgemeente Ede een goed idee, overigens is Veenendaal ook niet ver weg ...

Wij hopen dat dit in de evaluatie van dit soort processen wordt meegenomen: het duurt vaak veel te lang en niet alleen bij Born-Oost, maar ook bij de Costerweg, het Vadatterrein, de Dreijen en op de Chuchillweg. Dat ligt niet alleen aan de gemeente, maar we hebben helaas

de indruk dat het niet als een heel groot probleem wordt ervaren door Burgemeester & Wethouders, de gemeenteraad en het ambtelijk apparaat.

Het parkeerprobleem laat ik bij deze nieuwjaarsbijeenkomst ovv wethouder Erik-Jan Bijleveld maar een keer buiten beschouwing ....

Laten we dit jaar er met elkaar de schouders onder zetten om niet alleen een economische visie op papier te zetten, maar om ook gelijk te beginnen met de implementatie ervan.

Tegen de gemeente zou ik willen zeggen: uw buitengewone aandacht voor duurzaamheid is allang omarmd door het Wageningse bedrijfsleven. Het is gewoon onderdeel van onze bedrijfsvoering. Die bedrijfsvoering- en ontwikkeling mogelijk maken en stimuleren is en blijft een belangrijke rol van de gemeente. Ik weet overigens dat wij ons met deze oproep bij onze wethouder economie niet tot dovemansoren richten.

Mevrouw Hulshof, Maud: beschouw deze en andere hartenkreten als een steun in de rug!

Een belangrijke ontwikkeling voor ons als WOC en SOW, maar ook voor de gemeente betreft het inrichten van een Wageningen Economic Board en het Wagenings Parkmanagementoverleg.

Dit is door het WOC geïnitieerd in de tweede helft van 2023 en door het SOW omarmd.

Vertegenwoordigers van verschillende sectoren van de Wageningse economie en van de verschillende bedrijvenparken gaan vanaf dit jaar een aantal keer met elkaar en de gemeente in overleg over praktische en strategische zaken die het Wageningse bedrijfsleven en de Wageningse economie behelzen. Het WOC heeft hiertoe het initiatief genomen en de gemeente heeft dit omarmt. Verheugend is ook dat vanuit het bedrijfsleven enthousiast is gereageerd op deze stappen. Ook het SOW gaat deel uitmaken van dit overleg.

Als bestuur – en nu richt ik mij even speciaal tot de leden van het WOC (waarvan overigens ook veel aangeslotenen van het SOW lid zijn) - kunnen we denk ik terugzien op een goed jaar, waarin ieder bestuurslid zijn steentje bijdroeg. We vormen in mijn ogen een goed en - niet onbelangrijk - gezellig team.

We namen afscheid van Herbert Boon en Leo de Windt en mochten Diana Weijers en Petra Woudenberg als nieuwe bestuursleden welkom heten.

Zonder de waardevolle ondersteuning van Ria Meurs en sinds september Saskia van Riel, Kees Stap en Jet van der Spek zijn we overigens ook als bestuur nergens. Grote dank namens het hele bestuur voor jullie inzet!

(Dank aan Jet in bijzonder: dit is het laatste door haar georganiseerde event!!)

Een speciaal woord van dank past ook Peter Booman, die ons op professionele en prettige wijze heeft bijgestaan in de totstandkoming van Wageningen Economic Board en parkmanagement; deze dank is al tijdens de laatste ALV uitgesproken, maar het leek mij gepast dit ook in dit breder gremium nogmaals te doen: Peter, grote dank nogmaals!!

Ook in het komende jaar willen we weer in de brede zin van het woord jullie belangen behartigen. Die van klein, midden en groot.

Oh nee Sjik!! Krijgen we toch weer zo'n verhaal?

Nee, nee, wees gerust, ben bijna klaar.

Kennen jullie deze nog?

*“Opzij, opzij, opzij,
maak plaats, maak plaats, maak plaats,
Wij hebben ongelofelijke haast.
Opzij, opzij, opzij,
want wij zijn haast te laat,
We hebben maar een paar minuten tijd.
We moeten rennen, springen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan.
We kunnen nu niet blijven, we kunnen nu niet langer blijven staan.”*

Deze woorden van Herman v Veen vormen een herkenbaar beeld voor veel ondernemers. Dit was altijd al zo en zo moet het ook wel een beetje zijn want we ondernemen niet voor niets van alles en de term “ONDERNEMEN” moet zijn naam ook eer aan doen.

Toch is dit de laatste jaren nog veel verder versterkt door al het sociale-media-geweld dat ons uit alle hoeken en gaten tegemoet komt, op welke media iedereen blijkbaar op elk moment van de dag op de toppen van zijn kunnen- en van hoogtepunt naar hoogtepunt leeft.

Dit is een regelrechte vervalsing van de werkelijkheid, waar toch velen aan willen of denken te moeten voldoen.

Daarom wil ik jullie ter relativering graag wijzen op het werk van Damiaan Denys. Hij is psychiater, filosoof en neurowetenschapper aan de UvA en verbonden aan het AMC. Hij is regelmatig te zien op televisie (ja, ja, wie weet nog wat dat is?) en deed ooit mee aan de “Nationale Zwelgavond”.

Het woord ‘zwelgen’ kan voor verwarring zorgen. Je kunt denken aan je overmatig te goed doen aan eten en drinken. Maar daar gaat het niet over. Het is “verzwelgen in”: je passief op laten gaan in iets, zonder dat je daarbij de sturing verliest. Bijvoorbeeld door gedachteloos naar buiten te staren, mijmerend op bed te liggen of zomaar wat aan tafel te hangen.

‘Lamlendigheid wordt gezien als iets negatiefs, terwijl dat het niet is’, gelooft hij. ‘We zijn voortdurend op jacht: naar de volgende Netflixserie, om die sport eens te proberen, dat nieuwe restaurantje te bezoeken etcetera ...’

Sinds de negentiende eeuw maakt technologie het leven comfortabeler. Damiaan zegt: ‘We hebben afscheid genomen van het normale bestaan van afzien, waarin seizoenen van warmte en koude elkaar afwisselen. Terwijl de mens baat heeft bij een stukje lijden’.

“Zwelgen” is jezelf durven verliezen. Het kost tijd en het levert niets op, maar het brengt ons wel wat. Als je voor je uit staart, komen er al snel gedachten op over wat je doet en wie je bent. En dan ontdek je al snel: het stelt allemaal niet zo veel voor en – het adagium van uw voorzitter in het leven: “neem jezelf niet te serieus”. Het is een pijnlijke confrontatie met ons onvermogen. ‘Er zijn, zegt hij, maar heel weinig mensen die al mijmerend bedenken: wat ben ik toch een geweldig persoon!’

Ook verveling kan goed voor je zijn. Vroeger had je dat nog in de zogenaamde “grote vakantie”: al je boekjes uit en al je vriendjes op vakantie, dus niemand om mee te spelen.

Verveling is voor veel mensen een ongemakkelijke ervaring. Maar juist daarom interessant! Het maakt bewust van wat wij zijn: menselijk. We kunnen niet altijd op scherp staan, mooi en slim zijn.

We hebben de neiging om alles tot in de puntjes te begrijpen en te controleren. We moeten accepteren dat dat niet kan.

Tot zover de heer Denys wiens uitspraken mij persoonlijk wel konden bekoren en voor de nodige relativering zorgen.

Hoop dat jullie er ook wat aan hebben en dat jullie in de hectiek van het ondernemersbestaan in 2024 tijd vinden voor dit soort verveling: pas dan heb je de boel echt onder schot!

Rest mij jullie namens onze beide besturen een gezond en ondernemend 2024 toe te wensen!

En aan de bar kunnen jullie nu nog tijden, kunnen jullie nu nog tijden, kunnen jullie nu nog tijden blijven staan!!

Dank u wel!